

Τέσσερα προβλήματα «απειλούν» ήδη με αδιέξοδο τη διαπραγμάτευση για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση

ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ αυτή άρχισαν στις Βρυξέλλες οι εργασίες της διακυβερνητικής συνδιάσκεψης σε επίπεδο ομάδας για την επεξεργασία των ρυθμίσεων της νέας συνθήκης για την οικονομική και νομισματική ένωση (ΟΝΕ), όπως θεαίως άρχισαν και οι εργασίες για την Πολιτική Ένωση (με νεότερη ρύθμιση επικεφαλής της ελληνικής ομάδας είναι ο μόνιμος αντιπρόσωπος πρέσβης κ. Α. Βαγενάς, ο οποίος, αν και προσφάτως τοποθετηθείς στη ΜΑΕΚ, καλείται να επενδύσει τις ικανότητές του σε μια εξαιρετικά δύσκολη διαπραγματευτική προσπάθεια. Του ευχόμαστε να τα βγάλει πέρα με επιτυχία).

Όπως ήδη έγραψε ο «Ο.Τ.» για την ΟΝΕ έχει υποβληθεί από την Επιτροπή σχέδιο συνθήκης, η οποία αποτελεί και βάση για τη διαπραγμάτευση.

Το σχέδιο Συνθήκης το οποίο υποβλήθηκε από την Επιτροπή, σύμφωνα με τη μέθοδο η οποία εφαρμόστηκε κατά την προετοιμασία της συνθήκης της Ρώμης, ορίζει:

– τις βασικές αρχές της ΟΝΕ, οι οποίες θα πρέπει να συμπληρώσουν τις διατάξεις που αφορούν τις «αρχές» που διέπουν την Κοινότητα (ιδιαίτερα τα άρθρα 2, 3 και 4 της συνθήκης της Ρώμης), και οι οποίες θα εμπλουτιστούν με τις τροποποιήσεις τις οποίες θα προτείνει η διακυβερνητική διάσκεψη για την πολιτική ένωση

– τους κανόνες που αφορούν την ΟΝΕ (οικονομική και νομισματική πολιτική, διατάξεις περί των οργάνων), τις αρμοδιότητες του νέου νομισματικού οργάνου, του EUROFED, (το οποίο αποτελείται από τις κεντρικές τράπεζες των

κρατών μελών και από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) τις αρχές που διέπουν τη λειτουργία του και τις σχέσεις του με τα υφιστάμενα όργανα της Κοινότητας

– τις αρχές, τους κανόνες και τις διαδικασίες, που αφορούν τη μεταβατική περίοδο και τη μετάβαση στο τελικό στάδιο.

Οι εργασίες της διάσκεψης θα αφιερωθούν όχι μόνο στη Συνθήκη αλλά και στα καταστατικά του Eurofed. Τα καταστατικά αυτά θα έχουν τη νομική μορφή πρωτοκόλλου, που θα επισυνάπτεται στη συνθήκη ΕΟΚ της οποίας θα αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα (άρθρο 239). Ωστόσο, προβλέπεται ότι ορισμένες διατάξεις θα μπορούν να τροποποιηθούν με βάση μια διαφορετική και απλούστερη διαδικασία από αυτή η οποία προβλέπεται για τη Συνθήκη.

Η Επιτροπή έλαβε γνώση του σχεδίου το οποίο κατάρτισε η επιτροπή των διοικητών: διαπιστώνει ότι το σχέδιο αυτό συμφωνεί σε μεγάλο βαθμό με τη γνώμη την οποία διατύπωσε η ίδια σχετικά με την ΟΝΕ κατ'εφαρμογή του άρθρου 236 της Συνθήκης.

Η Επιτροπή πιστεύει ότι τα σχετικά καθήκοντα και τα βασικά στοιχεία της διάρθρωσης του συστήματος και ειδικότερα οι αρχές που αφορούν την ισορροπία και τις σχέσεις μεταξύ των οργάνων θα πρέπει να περιληφθούν στη Συνθήκη ενώ η λειτουργία του συστήματος – και κυρίως του νέου νομισματικού οργάνου – θα πρέπει να ρυθμίζεται στα καταστατικά, ακόμη και αν στα καταστατικά αυτά ενδέχεται να επαναλαμβάνονται, για λόγους σαφήνειας, ορισμένες διατάξεις της Συνθήκης.

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ Συνθήκης ορίζονται με νομική διατύπωση οι αρχές και οι κανόνες λειτουργίας της ΟΝΕ σχετικά με τους οποίους έχει ήδη διαπιστωθεί ευρεία συμφωνία.

Πρόκειται για ένα σημαντικό μέρος των εργασιών της διακυβερνητικής διάσκεψης και συγκεκριμένα:

– όσον αφορά την οικονομική πλευρά:

• για τα μέσα τα οποία θα πρέπει να χρησιμοποιήσει η Κοινότητα προκειμένου να ενισχύσει το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών βάσει κοινών στόχων και να επιτύχει τη βελτίωση της σύγκλισης

• για τους ελάχιστους κανόνες τους οποίους θα πρέπει να τηρούν τα κράτη μέλη στο δημοσιονομικό τομέα, προκειμένου να αποφευχθεί η εμφάνιση ανισορροπιών, οι οποίες ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο τη νομισματική σταθερότητα της Ένωσης.

– όσον αφορά τη νομισματική πλευρά:

• για τις αρχές οι οποίες διέπουν τη

δημιουργία του Eurofed: ο πρωταρχικός στόχος ο οποίος θα πρέπει να είναι η σταθερότητα των τιμών: η διάρθρωσή του, η οποία θα πρέπει να είναι ομοσπονδιακή: η ανεξαρτησία του η οποία θα πρέπει να εκφράζεται με τη θέσπιση διατάξεων στο πλαίσιο της Συνθήκης: τέλος, η εφαρμογή δημοκρατικών αρχών η οποία αποτελεί απόρροια της αναγκαίας ανεξαρτησίας του Eurofed.

• για τα καθήκοντα, την οργάνωση και τους κύριους κανόνες λειτουργίας του Eurofed.

Γενικότερα, θα πρέπει να εξασφαλιστεί η παράλληλη εξέλιξη των οικονομικών και νομισματικών πλευρών όπως υπογραμμίζεται στην έκθεση της Επιτροπής Ντελόρ. Εφόσον στο σχέδιο που έχει συμφωνηθεί προβλέπεται να μην δημιουργηθούν νέα όργανα στον οικονομικό τομέα, αλλά να ανατεθούν περισσότερες ευθύνες στο Συμβούλιο των υπουργών οικονομικών, το σχέδιο Συνθήκης στοχεύει να οργανώσει τις σχέσεις μεταξύ των υφιστάμενων οργάνων και του Eurofed τηρώντας το διπλό κριτήριο της αποτελεσματικότητας και της δημοκρατικής νομιμότητας.

Τέλος, το σχέδιο Συνθήκης προβλέπει τους τρόπους μετάβασης από το ένα στάδιο στο άλλο και ιδιαίτερα τη δυνατότητα που δίδεται σε κάθε κράτος μέλος το οποίο, με την κύρωση της Συνθήκης αποδέχεται τον τελικό στόχο της ΟΝΕ, να έχει στη διάθεσή του μία περίοδο προσαρμογής.

Πέρα από τη νομική διατύπωση αυτής της γενικής συμφωνίας, η Επιτροπή θεώρησε χρήσιμο να περιλάβει στο σχέδιο της ορισμένες διατάξεις, οι οποίες πιστεύει ότι θα διευκολύνουν την απαιτούμενη επίτευξη συμβιβασμού, παρά το γεγονός ότι δεν αντικατοπτρίζουν ακριβώς τη δική της αρχική θέση.

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ αυτά είναι περιορισμένου αριθμού και αφορούν κατά κύριο λόγο την οικονομική ένωση:

□ **Το οριστικό περιεχόμενο της οικονομικής ένωσης.** Έχει επιτευχθεί ομοφωνία σχετικά με την ανάγκη να συμπεριληφθούν στη Συνθήκη ορισμένοι κανόνες (μη νομισματική χρηματοδότηση και μη αυτόματη παροχή εγγυήσεων) καθώς και μία γενική αρχή (αποφυγή των υπερβολικά υψηλών δημοσιονομικών ελλειμμάτων). Η τήρηση των κανόνων αυτών είναι υποχρεωτική, αλλά η εφαρμογή της ανωτέρω αναφερόμενης αρχής μπορεί να προβλεφθεί με περισσότερο ή λιγότερο δεσμευτικό τρόπο – ο οποίος μπορεί να οδηγήσει και στην εφαρμογή κυρώσεων. Στο σημείο αυτό η Επιτροπή εκφράζει την προτίμησή της για τη δημιουργία ενός συστήματος παροχής κινήτρων το οποίο θα εφαρμόζεται στο πλαίσιο μιας στενής πολυμερούς εποπτείας. Η διαφάνεια των διαδικασιών αυτών αποτελεί σημαντικό παράγοντα της επιτυχίας τους, λόγω της

Μήπως εκεί που απέτυχαν υπουργοί και Γενικοί και πρέσβεις και Επίτροποι, τελικά επιτύχει ένας συνδικαλιστής;

ΣΕ ΕΙΔΙΚΑ δημιουργημένο πόστο στο γραφείο της Ελληνίδας Επιτρόπου της ΕΟΚ, κ. Βάσως Παπανδρέου, τοποθετείται ο κ. Αλεξ. Τσολάκης, μέχρι τώρα πρόεδρος των συνδικαλιστικών οργανώσεων των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (της γνωστής μας «Κομισιόν»).

Η είδηση καθ' εαυτή θα είχε πολύ περιορισμένο ενδιαφέρον – πλην ίσως της παρατηρήσεως πόσον «ελληνικά», ή αν προτιμάτε μεσογειακά, είναι οργανωμένοι και ετούτοι οι τόσο πολυδιαφημισμένοι για τις αρχές τους Ευρωπαίοι: ο ασφαλέστερος δρόμος για να κυβερνήσει κανείς τους εργαζομένους, είναι να αναδειχθεί μέσα από το συνδικαλιστικό μηχανισμό!

Κάτι τέτοια, όμως, είναι φιλά γράμματα. Γιατί με αυτήν τη «ρύθμιση κορυφής» στο γραφείο Β. Παπανδρέου, ίσως ανοιχτεί μια προοπτική για μια καλύτερη αντιπροσώπευση Ελλήνων στην ΕΟΚική ιεραρχία. Θέμα στο οποίο απέτυχαν να δώσουν αποτελέσματα οι (διαδηλούμενες) προσπάθειες και το (τεκμαιρόμενο) ενδιαφέρον ανθρώπων με πολύ διαφορετικό προφίλ – όσο διαφέρει η Β. Παπανδρέου από τον Γ. Κοντογεώργη ο Θ. Πάγκαλος από τον Γρ. Βάρφη ή ακόμα (για να πάμε στο Ευρωκοι-

νοβούλιο – αφού το πρόβλημα των Ελλήνων δεν εξαντλείται στην ιεραρχία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά είναι ίδιο και στα άλλα όργανα των Κοινοτήτων) ο Γ. Αναστασόπουλος από τον Σπ. Πλασκοβίτη...

ΟΤΑΝ γίνεται λόγος για την αποτυχία της Ελλάδας να προωθήσει ανθρώπους στις ΕΟΚικές ιεραρχίες, συνήθως αναφέρεται μια αριθμητική υπεραπλούστευση: «Έχουμε μικρό ποσοστό υψηλόβαθμων πόστων, σε σύγκριση σχεδόν με κάθε άλλη χώρα». Τα πράγματα είναι ακόμη πιο απογοητευτικά διότι:

α Πολλοί από τους υψηλόβαθμους Έλληνες που διορίστηκαν ανεδείχθησαν ελάχιστα κατάλληλοι: Άλλοι απελύθησαν / απεμακρύνθησαν, άλλοι μπήκαν στο ψυγείο «voie de garage» το λένε στις Βρυξέλλες) και από αυτούς άλλοι συμβιβάστηκαν με την παχυλά αμειβόμενη αεργία τους, άλλοι κάνουν ότι δήθεν ασκούν υψηλή διοίκηση (γνωστά πράγματα...).

β Άλλοι από τους υψηλόβαθμους Έλληνες, αξιολογότεροι, ανέλαβαν φακέλους σχετικά ανώδυνους – ή πάντως όχι πολύ χρησίμους για τα ενδιαφέροντα της Ελληνικής Δημοκρατίας.

ΥΌταν οι Έλληνες υπάλληλοι που μπήκαν στις πρώτες βαθμίδες της ΕΟΚικής ιεραρχίας πριν δέκα χρόνια άρχισαν να «ωριμάζουν» και να διεκδικούν προαγωγές και θέσεις ευθύνης, ελάχιστη υποστήριξη πέτυχαν.

δ Στις μικρές και μεσαίες θέσεις (όπου κανείς δεν αποφασίζει, αλλά όπου ασκείται πολύ χρήσιμο έργο πίεσης, ενημέρωσης κ.λπ.) η αποτυχία προώθησης νέων Ελλήνων είναι ακόμη πιο αποκαρδιωτική.

Ένα μείγμα κακώς νοουμένου καθωσπρετισμού («ένας Υπουργός, ή ένας Επίτροπος δεν ασχολείται με θέματα προσωπικού!» – έχετε όμως ακούσει Ιταλό υπουργό Εξωτερικών, ή Γάλλο Γεν. Διευθυντή να απαιτεί τα πόστα «ΤΟΥ»;) και ανείπωτα κακοργανωμένων μεθοδεύσεων (από τη διεκδίκηση θέσεων Γενικών Διευθυντών μέχρι τη μονιμοποίηση γραμματέων) έχει «διδάξει» τους ομοίθαγενείς μας υπαλλήλους ότι η πολιτική υποστήριξη από ελληνική πλευρά σχεδόν αποτελεί το «φιλί του θανάτου» για Κοινοτική καριέρα...

Αποτέλεσμα: Ο καθένας χρησιμοποιεί οποιαδήποτε άλλα ερείσματα βρίσκει μπροστά του (πανεπιστημιακά, προσωπικά κ.λπ.) και το τελευταίο που θα λάβει αργότερα υπόψη του από τη θέση όπου θα ισορροπήσει είναι «τα ελληνικά συμφέροντα». (Στους βαθύτατα απλοϊκούς που τυχόν θα πουν «Μα ένας ΕΟΚικός υπάλληλος τα συμφέροντα της Κοινότητας υπηρετεί!», ας δειχθεί η πρακτική ΟΛΩΝ των υπαλλήλων των άλλων εθνότητων. ΑΣΦΑΛΩΣ εμφορούνται από ΕΟΚική νομιμοφροσύνη, ΑΣΦΑΛΩΣ όμως φορούν και τα εθνικά τους γυαλιά!...).

ΛΕΤΕ, λοιπόν, εκεί που απέτυχαν υπουργοί και Γενικοί και πρέσβεις και Επίτροποι, να πετύχει καλύτερα αποτελέσματα ένας συνδικαλιστής;

Α. Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

επίπτωσής της στην πολιτική ζωή κάθε κράτους μέλους.

□ **Η συνύψωση ανάμεσα στην ΟΝΕ και την οικονομική και κοινωνική συνοχή.** Πρόκειται για ένα σημαντικό ζήτημα για το μέλλον της Κοινότητας, το οποίο θα πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη κατά τις διαπραγματεύσεις για την πολιτική ένωση και το οποίο έχει σαφή δημοσιονομική επίπτωση. Ωστόσο, στο άμεσο μέλλον και με βάση τα αποτελέσματα των αναλύσεων οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι στιγμής, η Επιτροπή πιστεύει ότι το θέμα αυτό δεν είναι δυνατόν να εξετασθεί σε συγκεκριμένη βάση στο πλαίσιο της διακυβερνητικής διάσκεψης. Στην πραγματικότητα, μόνο μετά το 1991, αφού θα έχει πραγματοποιηθεί ο απολογισμός των διαρθρωτικών πολιτικών, θα είναι δυνατόν να προβλεφθεί η ανανέωση της συμφωνία του Φεβρουαρίου του 1988 και να γίνουν ορισμένες βελτιώσεις στο μηχανισμό ο οποίος εφαρμόζεται από το 1989.

□ **Ο εκδημοκρατισμός των διαδικασιών στα πλαίσια της οικονομικής ένωσης.** Παράλληλα με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, έργο του οποίου είναι η προώθηση των στόχων της Κοινότητας και ο καθορισμός των κύριων κατευθυντηρίων γραμμών της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, τα τρία θεσμικά όργανα Συμβούλιο, Επιτροπή, Κοινοβούλιο εξα-

κολουθούν να αποτελούν το επίκεντρο των οικονομικών αποφάσεων, όπως ορίζεται στη Συνθήκη της Ρώμης. Στο σχέδιο της Συνθήκης ενισχύεται και διευκρινίζεται ταυτόχρονα ο ρόλος καθενός από τα όργανα αυτά και αποσαφηνίζονται οι μεταξύ τους ισορροπίες. Το Συμβούλιο των υπουργών Οικονομικών, εκτός από την ενίσχυση του ρόλου του στην άσκηση της πολυμερούς εποπτείας, θα κληθεί ειδικότερα να λάβει, σε συνεννόηση με το νέο νομισματικό όργανο (Eurofed) τις σημαντικές αποφάσεις οι οποίες αφορούν τη συναλλαγματική πολιτική. Η Επιτροπή η οποία θα διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο στην Οικονομική Ένωση, θα πρέπει να αναλάβει σαφώς και άμεσα τις ευθύνες της ενώπιον του Κοινοβουλίου, το οποίο θα κληθεί να διαδραματίσει πολύ σημαντικό ρόλο όταν θα ολοκληρωθεί το κοινοτικό οικοδόμημα, δηλαδή όταν θα έχει υλοποιηθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση.

□ **Το περιεχόμενο της μεταβατικής φάσης.** Η συζήτηση σχετικά με τη διάρκεια της μεταβατικής φάσης έχει επισκιάσει το περιεχόμενό της. Η Επιτροπή τάχθηκε με το μέρος αυτών, οι οποίοι υποστηρίζουν τη μεσολάθηση μιας σύντομης δεύτερης φάσης και οι λόγοι οι οποίοι την οδήγησαν να λάβει τη θέση αυτή εξακολουθούν κατά την άποψή της να

ισχύουν. Το πρώτο στάδιο, το οποίο άρχισε την 1η Ιουλίου 1990 έχει μεγάλη σημασία στη σχετική επιχειρηματολογία. Πράγματι, από την επιτυχία του εξαρτάται όχι μόνο η επιτυχία ολόκληρης της διαδικασίας, αλλά και η διάρκεια του δεύτερου σταδίου. Αυτό θα είναι πολύ συντομότερο, εφόσον έχουν επιτευχθεί οι στόχοι οι οποίοι έχουν οριστεί για το πρώτο στάδιο, είτε πρόκειται για το ρόλο της επιτροπής διοικητών ως κέντρο σχεδιασμού και καθορισμού των γενικών κατευθύνσεων της νομισματικής πολιτικής, είτε για τις προόδους οι οποίες πρέπει να επιτευχθούν στο πλαίσιο της οικονομικής ένωσης, όσον αφορά το συντονισμό και τη σύγκλιση των πολιτικών. Το δεύτερο στάδιο αντιστοιχεί στην εφαρμογή του τελικού μηχανισμού και για το λόγο αυτό η Επιτροπή υποστηρίζει τη μεσολάθηση μιας πλούσιας σε περιεχόμενο μεταβατικής φάσης. Η συλλογιστική αυτή την οδηγεί να προτείνει στον οικονομικό τομέα την εκ των προτέρων εφαρμογή του προβλεπόμενου μηχανισμού, κυρίως ως προς το πνεύμα του και όχι ως προς το ακριβές του περιεχόμενο, ήδη από την αρχή της δεύτερης φάσης. Κατά τον ίδιο τρόπο, στο νομισματικό τομέα, η Επιτροπή προτείνει να ανατεθεί στο Eurofed, αμέσως μετά τη δημιουργία του το έργο της εντατικής προετοιμασίας του

μελλοντικού του ρόλου, κατά τρόπο ο οποίος θα αποτελεί μια πρώτη προσέγγιση του ρόλου αυτού. Η έναρξη της λειτουργίας ενός οργάνου και των εξαρτώμενων από αυτό οργανισμών πριν ακόμη αναλάβει το σύνολο των αρμοδιοτήτων, του εντάσσεται στη φιλοσοφία και την πρακτική που διέπουν τις συνθήκες της Ρώμης και του Παρισιού. Πράγματι, η τακτική αυτή δίνει στα όργανα αυτά τη δυνατότητα να προετοιμάσουν και να λάβουν τα απαιτούμενα μέτρα για την καλή τους λειτουργία, δημιουργώντας συγχρόνως, μεταξύ των μελών τους, ένα κλίμα εμπιστοσύνης που προηγείται της φάσης κατά την οποία αναπτύσσονται πλήρως τη δράση τους. Αυτή ήταν άλλωστε και η προσέγγιση, η οποία ακολουθήθηκε για την εφαρμογή της Συνθήκης της Ρώμης και για τη λειτουργία των κοινοτικών οργάνων.

□ **Η θέση της ευρωπαϊκής νομισματικής μονάδας (ECU) κατά τη διάρκεια της μεταβατικής φάσης.** Η φύση και ο ρόλος του ecu μέσα στη δυναμική της ONE αποτελούν τη στιγμή αυτή τον πυρήνα μιας συζήτησης, η οποία δεν αφορά απλώς τη μεθοδολογία που θα εφαρμοστεί. Αυτό που διακυβεύεται είναι η ίδια η ουσία του εγχειρήματος της ONE. Απέναντι σ' αυτούς, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι επιθυμούν - και μπορούν - να καταστήσουν το ecu μέσο σύγκλισης καθιστώντας το ισχυρότερο, η Επιτροπή έχει τη γνώμη ότι μόνο η ενίσχυση του ecu μπορεί να το τοποθετήσει στο κέντρο της διαδικασίας της ONE. Η ενίσχυση αυτή δεν είναι δυνατόν να προέλθει μόνο από τη διαδικασία καθιέρωσης του από την αγορά. Θα πραγματοποιηθεί μόνο εφόσον η Κοινότητα και τα δώδεκα κράτη μέλη λάβουν ένα σύνολο αποφάσεων, που θα ευνοήσουν τη χρήση του ecu και θα το καταστήσουν ελκυστικότερο. Κρίνοντας ότι η σύγκλιση μπορεί και πρέπει να προχωρήσει με τη βοήθεια των μέσων που εφαρμόζονται στην αρχή της πρώτης φάσης, η Επιτροπή επέλεξε αυτή την προσέγγιση στο πλαίσιο της οποίας εντάσσεται η απόφαση να ανατεθεί στο Eurofed αμέσως μετά τη δημιουργία του η διαχείριση του ecu.

ΜΕ ΤΗΝ υιοθέτηση ενός ενιαίου νομίσματος, του ecu, το οποίο αντικαθιστά τα εθνικά νομίσματα, τα κράτη - μέλη εκχωρούν στην Κοινότητα έναν τομέα αρμοδιοτήτων, στο οποίο μέχρι τώρα ασκούσε πολύ έμμεσα αρμοδιότητες.

Αυτή άλλωστε είναι και η κύρια μεταβολή, την οποία εισάγει το σχέδιο συνθήκης. Ένα νέο όργανο δημιουργείται για να διαχειριστεί τη νομισματική πολιτική της Κοινότητας. Το όργανο αυτό θα έχει στη διάθεσή του ολόκληρο το φάσμα των μέσων που απαιτούνται για την άσκηση νομισματικής πολιτικής, χρησιμοποιώντας μέσα αγοράς: συναλλαγές ανοικτής αγοράς, πράξεις επαναγοράς, τιμές παρέμβασης, καθορισμός υποχρεωτικών αποθεμάτων κλπ. Έργο του νέου αυτού οργάνου θα είναι να εξεύρει τα μέσα αυτά και να τα χρησιμοποιήσει.

Παράλληλα θα πρέπει να ενισχυθούν

τα μέσα οικονομικής πολιτικής. Το πεδίο το οποίο καλύπτει η οικονομική πολιτική είναι πάρα πολύ ευρύ και δεν είναι δυνατόν να περιοριστεί απλώς στη δημοσιονομική πολιτική. Το φάσμα των μέσων, τα οποία είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν, ξεπερνά κατά πολύ τα μέσα τα οποία χρησιμοποιούνται, προκειμένου να επιτευχθεί απλώς ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών, ακόμη και μετά την είσοδο της Κοινότητας στην πρώτη φάση της ONE. Σε ορισμένους τομείς η συνθήκη αναθέτει ήδη στην Κοινότητα σημαντικό ρόλο, ο οποίος έχει σαφείς οικονομικές προεκτάσεις αν και ορισμένες φορές το γεγονός αυτό αγνοείται. Είτε πρόκειται για τον ανταγωνισμό (άρθρο 85 - 89), το άνοιγμα των δημοσίων συμβάσεων (άρθρο 130 ΣΤ παράγραφος 2), την έρευνα - ανάπτυξη (άρθρο 130 ΣΤ και επόμενα), ευρωπαϊκά έργα υποδομής (άρθρο 74 και επόμενα), αγορές εργασίας (άρθρα 49, 118), περιβάλλον (άρθρο 130 Ρ και επόμενα) και φορολογία (άρθρο 99), πρέπει να ενισχυθούν οι κοινοτικές πολιτικές προκειμένου να βελτιωθεί η γενικότερη αποτελεσματικότητα της εσωτερικής αγοράς και να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα της κοινοτικής οικονομίας, προϋπόθεση απαραίτητη για την επίτευξη των θεμελιωδών στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών, ο οποίος ανήκει ήδη στις αρμοδιότητες της Κοινότητας θα πρέπει να ενισχυθεί σημαντικά. Τα μέσα τα οποία είναι απαραίτητα για την άσκηση των οικονομικών πολιτικών θα εξακολουθήσουν να αποτελούν προνόμιο των κρατών - μελών. Ωστόσο, για τις ανάγκες συντονισμού, θα πρέπει να θεσπιστούν ορισμένα συμπληρωματικά μέσα και διαδικασίες:

- Πολυετείς κατευθυντήριες γραμμές οικονομικής πολιτικής, οι οποίες θα καθορίζουν τους γενικούς οικονομικούς στόχους για την Κοινότητα και θα προσδιορίζουν τα μέσα για την υλοποίησή τους.

- Ενίσχυση της πολυμερούς εποπτείας των οικονομικών πολιτικών, η οποία θα πρέπει να καλύπτει όλες τις πλευρές της πολιτικής και των αποτελεσμάτων που ενδέχεται να επηρεάσουν σημαντικά τους κοινοτικούς οικονομικούς και κοινωνικούς στόχους. Η εποπτεία αυτή θα οδηγήσει στις απαιτούμενες προσαρμογές της οικονομικής πολιτικής, με συζητήσεις που θα πραγματοποιηθούν στα πλαίσια του συμβουλίου των υπουργών, στις πιέσεις των εταιριών που θα ασκηθούν με την ευκαιρία αυτή και εάν χρειάζεται με τη διατύπωση επισήμων συστάσεων, οι οποίες θα μπορούν να δημοσιοποιηθούν. Η τήρηση των δημοσιονομικών κανόνων που αναφέρονται ανωτέρω εντάσσονται στα πλαίσια αυτού του μηχανισμού. Η διαφάνεια των διαδικασιών αυτών αποτελεί εγγύηση για την αποτελεσματικότητά τους.

- Ένας ειδικός μηχανισμός χρηματοδοτικής στήριξης, ο οποίος θα τίθεται σε λειτουργία όταν παρουσιάζονται σημαντικά οικονομικά προβλήματα σε ένα ή περισσότερα κράτη - μέλη ή όταν για την

επίτευξη οικονομικής σύγκλισης απαιτείται να καταβάλει η Κοινότητα ιδιαίτερες προσπάθειες παράλληλα με τις στρατηγικές προσαρμογές που εφαρμόζουν τα κράτη - μέλη. Η στήριξη αυτή θα παρέχεται υπό όρους και θα μπορεί να έχει τη μορφή επιχορηγήσεων ή ειδικών δανείων της Κοινότητας στο πλαίσιο συνολικού προγράμματος.

Τέλος, προκειμένου να εξασφαλισθεί η διαρκής συνοχή της οικονομικής και νομισματικής πολιτικής θα πρέπει να προβλεφθούν ορισμένες ειδικές διατάξεις: η συμμετοχή, χωρίς δικαίωμα ψήφου, του προέδρου του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ενός μέλους της Επιτροπής στις συνεδριάσεις της διοικητικής αρχής του Eurofed (και αντίστροφα, συμμετοχή του προέδρου του Eurofed στην άσκηση πολυμερούς εποπτείας), καθώς και η δυνατότητα να διατυπώνει η Επιτροπή παρατηρήσεις για την εξέλιξη της ONE ώστε να διενεργούνται οι συζητήσεις που κρίνει απαραίτητες στα διάφορα θεσμικά όργανα της Κοινότητας.

Η συνεργασία μεταξύ των οργάνων θα είναι ιδιαίτερα απαραίτητη για τη χάραξη της συναλλαγματικής πολιτικής, για την οποία την τελική ευθύνη θα φέρουν, όπως συμβαίνει στα κράτη μέλη, οι αρμόδιες για την οικονομική πολιτική αρχές. Το Συμβούλιο των υπουργών θα διαδραματίζει, σε στενή συνεργασία με τη νέα νομισματική αρχή, ιδιαίτερο ρόλο στον καθορισμό της θέσης της Κοινότητας απέναντι στις διεθνείς νομισματικές και χρηματοπιστωτικές αρχές.

Παράλληλα και τούτο είναι επίσης έργο της διάσκεψης για την Πολιτική Ένωση, πρέπει να προσαρμοσθούν και να συνενωθούν οι διατάξεις της συνθήκης οι σχετικές με την οικονομική εξωτερική πολιτική ώστε να ενισχυθεί η ικανότητα δράσης της Κοινότητας και οι τρόποι εκπροσώπησης της σε όλες τις διεθνείς αρχές.

Η ευθύνη για την εφαρμογή δημοκρατικών διαδικασιών στο πλαίσιο της ONE υλοποιείται μέσω ενός τριπλού μηχανισμού. Καταρχήν, η Επιτροπή, η οποία είναι η μόνη υπεύθυνη ενώπιον του Κοινοβουλίου, πρέπει να του υποβάλει απολογισμό σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ασκεί το δικαίωμά της για υποβολή παρατηρήσεων, δηλαδή για τον τρόπο με τον οποίο εκπληρώνει την αποστολή της όσον αφορά τη συνοχή μεταξύ της οικονομικής και νομισματικής πολιτικής. Στη συνέχεια, το Eurofed θα εξηγήσει την πολιτική την οποία εφαρμόζει και απευθύνει έκθεση στο Κοινοβούλιο. Τέλος, το ίδιο το Κοινοβούλιο διοργανώνει μια γενική συζήτηση σχετικά με τις πολυετείς κατευθυντήριες γραμμές και τις ειδικές συστάσεις, κατά τη διάρκεια της οποίας εκφράζει τη γνώμη του.

Το σύνολο αυτών των μηχανισμών και μέσων να εξασφαλιστεί παράλληλα με το σαφή καταμερισμό των ρόλων καθενός από τα όργανα, μία ικανοποιητική ισορροπία των εξουσιών, η οποία θα σέβεται τις απαραίτητες δημοκρατικές διαδικασίες και θα εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητα του συστήματος.

